

og tilfaldt af Vidnerne, som ved deres Underkrift bekræfte, at de have været tilstede ved den hele Forhandling, og at det Påserede rigtigheden er tilført. Vil den, hvem Straf er blevet pålagt, ikke underkrive, have Vidnerne udtrykkelig at bemærke, at han forgjæves dertil er opfordret.

Skulde Skipperen af særdeles Grunde antage, at det er rigtigst ikke at lade ovennævnte Tidsfrist hengaae, da skal Grunden dertil bemærkes i Bogen.

§ 7.

Vil Skipperen ikke gjøre Brug af den ham i det Foregaaende hjemlede Straffemyndighed, staaer det ham frit for istedet derfor efter Hjemkomsten at gjøre den Paagjældendes Forhold til Gjenstand for Paatale ved Domstolene, i Kjøbenhavn ved Sø- og Handelsretten, og den Paagjældende bliver da, saafremt han findes skyldig, at ansee med Bøder indtil 50 Rd., forsaavidt hans Forhold ikke efter sin øvrige Bestaaenhed ifølge den almindelige Lovgivning maatte medføre et større Straffeanvar.

§ 8.

Vil den Undergivne Klage over den ham af Skipperen pålagte Straf, har han, saasnart han med Skibet ankommer til en Plads i Kongeriget, hvor der skal løses, inden 3 Dage efter Ankomsten at anbringe sin Klage for Retten, i Kjøbenhavn for Sø- og Handelsretten, hvortil Skipperen ikke maa nægte ham den fornødne Landlov. Findes det da under den derefter indlede Sag, at Forstrifterne i § 6 ikke ere tilbørlig iagttagne, eller at den af Skipperen valgte Straf er større end den, som § 5 hjemler for den Klageren tillagte Forseelse, bliver Skipperens Kjendelse at ophæve, selv om Mangelen ikke skulde være paaberaabt af Klageren; men det staaer i saa Fald Skipperen aabent at drage Klageren til Ansvar for den paagjældende Forseelse efter Reglen i § 7. Befindes det derimod, at § 6 er efterkommet, og at Grændsen for Skipperens Straffemyndighed ifølge § 5 ikke er overstredet, bliver Skipperen at frifinde og hans Kjendelse at opretholde, saafremt det ikke af Klageren bevises eller gjøres sandsynligt, at den af Skipperen bestemte Straf er pålagt

uden tilstrækkelig Grund. I saa Tilfælde bliver Kjendelsen derimod at ophæve.

Men afgaaer Vedkommende i fremmed Havn, førend Skibet har løstet paa en Plads i Kongeriget, tilkommer det den derværende danske Consul foreløbig at afgjøre Spørgsmaalet, om § 6 er efterkommet, og om Straffen af Skipperen er holdt indenfor den ham i § 5 tillagte Myndigheds Grændser. Finder Consulen, at Spørgsmaalet maa besvares bekræftende, eller fleer Afgangen paa et Sted, hvor ingen dansk Consul er tilstede, lægges Skipperens Kjendelse til Grund ved Afregningen, men den Afgaaende bliver desuagtet berettiget til ved Domstolene her i Landet at sagsøge Skipperen til Kjendelsens Ophævelse og Tilbagebetaling af den indeholdte Hyre. Bliver Skipperens Kjendelse af vedkommende Consul foreløbig ophævet, fleer Afregningen i Genhold hertil, men Skipperen er i saa Fald berettiget til ved Hjemkomsten at indbringe Spørgsmaalet, om Kjendelsen endelig skal ophæves eller opretholdes, for vedkommende Domstol, og bliver Sagen da at afgjøre efter de i denne Paragraphs 1ste Stykke givne Regler.

§ 9.

De i §§ 7 og 8 ommeldte Sager blive at behandle efter Reglerne om private Politisager, uden Brug af stemplet Papiir samt mod Erlaggelsen af de i Placat 1ste Mai 1822 og 28de Februar 1845 forefrevne Retsgebyrer, saafremt det påklagede Forhold ikke er af den Bestaaenhed, at det efter den almindelige Lovgivning er Gjenstand for det Offentliges Forfølgning, i hvilket Tilfælde de i saa Henseende gjældende Regler komme til Anvendelse.

§ 10.

Samtlige Bøder efter § 5 saavel som efter nedenstaaende §§ 12 og 42 tilfalde Bombebøssen i Kjøbenhavn eller anden i Søfartens eller de Søfarendes Interesse indstiftet Indretning, efter Indenrigsministeriets nærmere Bestemmelse. Bøderne efter § 5 indeholdes ved Afregningen af Waterflouten eller den, der besørger hans Forretninger — i Udlandet af Consulen — dog først efterat Skipperens fra Reisen hidrørende Krav er fyldestgjort, og indsendes af dem til den vedkommende Kasse.